

Zitting 1979–1980

15 937

Wijziging van de Afvalstoffenwet (Stb. 1977, 455) en de Wet geluidhinder (Stb. 1979, 99) inzake heffingen

Nr. 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens aan een ontwerp van Wet tot wijziging van de Afvalstoffenwet (Stb. 1977, 455) en de Wet geluidhinder (Stb. 1979, 99) inzake heffingen.

De toelichtende memorie, die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Soestdijk, 29 november 1979

Juliana

Nr. 2

ONTWERP VAN WET

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het gewenst is de bepalingen van de Afvalstoffenwet en de Wet geluidhinder met betrekking tot de heffing en de invordering van de heffingen te wijzigen ten einde heffingen te zamen met rijksbelastingen te kunnen heffen en invorderen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De Afvalstoffenwet (Stb. 1977, 455) wordt gewijzigd als volgt.

A

In artikel 32 wordt in plaats van «artikel 98» gelezen: «artikel 97».

B

Artikel 59, tweede tot en met vijfde lid, vervalt. Het zesde lid wordt vernummerd tot elfde lid.

Na artikel 59, eerste lid, worden ingevoegd negen nieuwe leden, luidende als volgt.

«2. Onverminderd het overigens in dit artikel bepaalde, geschieden de heffing en de invordering van de heffingen met overeenkomstige toepassing van hetzij de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301), als waren de heffingen rijksbelastingen, en de Wet van 22 mei 1845 (Stb. 22) op de invordering van 's Rijks directe belastingen, als waren de heffingen directe belastingen, andere dan grondbelasting, hetzij de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (Stb. 1961, 31), als waren de heffingen door het Rijk geheven en ingevorderde invoerrechten of accijnzen, met dien verstande dat, indien een heffing te zamen met een rijksbelasting wordt geheven en ingevorderd, met betrekking tot die heffing de bepalingen betreffende de heffing en de invordering van die rijksbelasting van toepassing zijn, ook wanneer deze afwijken van de genoemde wetten. Bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald welke van de in de vorige volzin genoemde wetten van overeenkomstige toepassing is met betrekking tot de heffing en de invordering van een heffing.

3. Ingeval een heffing wordt geheven ter zake van de invoer van goederen – waarbij onder invoer van goederen wordt verstaan het brengen van goederen in het vrije verkeer – kan bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald dat in de in die maatregel genoemde gevallen de heffing en de invordering van die heffing in afwijking van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen geschieden met overeenkomstige toepassing van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en de Wet op de invordering van 's Rijks directe belastingen.

4. In het belang van een goede heffing en invordering kunnen bij algemene maatregel van bestuur:

a. artikelen of onderdelen van artikelen van de in het tweede lid genoemde wetten buiten toepassing worden verklaard;

b. aanvullende en zo nodig afwijkende regelen worden gesteld met betrekking tot de onderwerpen die in de in het tweede lid genoemde wetten zijn geregeld.

5. De ingevolge het eerste lid aangewezen minister kan regelen stellen met betrekking tot de uitoefening van bevoegdheden en de nakoming van verplichtingen van functionarissen, genoemd in de in het tweede lid bedoelde wetten, door degenen die zijn belast met de heffing en de invordering van een heffing.

6. Indien en voor zover de heffing geschiedt met toepassing van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, kunnen heffingen, behalve op de wijzen die zijn genoemd in die wet, ook worden geheven op andere bij algemene maatregel van bestuur te bepalen wijze. De op andere wijze geheven heffingen worden voor de toepassing van die wet aangemerkt als bij wege van aanslag geheven belastingen, met dien verstande dat wordt verstaan onder:

a. aanslag, voorlopige aanslag, navorderingsaanslag: onderscheidenlijk het gevorderde, het voorlopig gevorderde, het nagevorderde bedrag;

b. uitreiking van een aanslagbiljet: de kennisgeving van het onder a bedoelde bedrag;

c. dagtekening van het aanslagbiljet: de dagtekening van de schriftelijke kennisgeving van het onder a bedoelde bedrag, of bij gebreke van een schriftelijke kennisgeving de datum waarop het bedrag op andere wijze ter kennis van de heffingplichtige is gebracht.

7. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat voor de toepassing van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken (Stb. 1956, 323) Onze bij die maatregel aangewezen minister of een door deze aan te wijzen ambtenaar in de plaats treedt van de ambtenaar, bedoeld in Hoofdstuk II van die wet. Bij die maatregel kan voorts worden bepaald dat voor de toepassing van artikel 19 van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken Onze bij die maatregel aangewezen minister in de plaats treedt van Onze Minister van Financiën.

8. Ten aanzien van de ingevolge het zesde lid op andere wijze geheven heffingen treedt voor de toepassing van de Wet op de invordering van 's Rijks directe belastingen voor het kohier en het aanslagbiljet een daartoe bij algemene maatregel van bestuur bestemd schriftuur of, bij gebreke van zulk een schriftuur, de kennisgeving, op de wijze door de door Ons aangevozen minister te bepalen, van het verschuldigde bedrag aan de heffingschuldige in de plaats.

9. Met betrekking tot de betekening en de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is bevoegd de door Onze Minister van Financiën aangewezen ambtenaar van de rijksbelastingdienst. De bevoegdheden, omschreven in de artikelen 7, 7bis en 17, tweede lid, van de Wet op de invordering van 's Rijks directe belastingen komen, zolang het dwangbevel in handen is van de rijksbelastingdienst, toe aan die ambtenaar.

10. Hoofdelijk aansprakelijk is:

a. voor de heffing, verschuldigd door een lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen zonder rechtspersoonlijkheid of zonder volledige rechtsbevoegdheid: ieder van de bestuurders;

b. voor de heffing, verschuldigd door een lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, dat is ontbonden of dat niet binnen Nederland is gevestigd: ieder van de met de vereffening belaste personen, onderscheidenlijk de personen die het lichaam binnen Nederland vertegenwoordigen, behoudens voor zover deze personen aantonen dat de niet-voldoening niet aan hen is te wijten.»

Artikel II

De Wet geluidhinder (Stb. 1979, 99) wordt gewijzigd als volgt.

A

In artikel 100, onder c, wordt in plaats van «artikel 86, derde lid» gelezen: «artikel 86, vierde lid,».

B

In artikel 101, eerste lid, onder c, wordt in plaats van «artikel 86, derde lid,» gelezen: «artikel 86, vierde lid,».

C

In artikel 125, derde lid, wordt in plaats van «artikel 66» gelezen: «artikel 68».

D

Artikel 132, eerste lid, onder b, wordt gelezen:

«b. de kosten, verbonden aan toepassing van artikel 125, eerste lid, onder a;»

Na onderdeel b (nieuw) wordt een nieuw onderdeel ingevoegd, luidende als volgt.

«c. de kosten, verbonden aan toepassing van de artikelen 126, eerste lid, onder a en c, en 128;».

Onderdeel c (oud) wordt onderdeel d.

Artikel 132, derde tot en met vijfde lid, vervalt. In plaats daarvan worden drie nieuwe leden ingevoegd, luidende als volgt.

«3. Aan de heffingen ter bestrijding van de in het eerste lid, onder b, bedoelde kosten kunnen worden onderworpen de houders van op grond van Hoofdstuk IV van deze wet verleende vergunningen alsmede de houders van vergunningen krachtens de Hinderwet of van vergunningen als bedoeld in artikel 9, derde lid, van de Mijnwet 1903.

4. Aan de heffingen ter bestrijding van de in het eerste lid, onder c, bedoelde kosten kunnen worden onderworpen:
- a. degenen die motorvoertuigen of bromfietsen, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie, gebruiken, vervaardigen, invoeren, in voorraad hebben, te koop aanbieden, afleveren of vervoeren;
 - b. degenen die brandstoffen, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie, gebruiken, vervaardigen, invoeren, in voorraad hebben, te koop aanbieden, afleveren of vervoeren.
5. Aan de heffingen ter bestrijding van de in het eerste lid, onder d, bedoelde kosten kunnen worden onderworpen:
- a. de houders van op grond van Hoofdstuk IV van deze wet verleende vergunningen alsmede de houders van vergunningen krachtens de Hinderwet of van vergunningen als bedoeld in artikel 9, derde lid, van de Mijwet 1903;
 - b. degenen die een toestel, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie, gebruiken, vervaardigen, invoeren, in voorraad hebben, te koop aanbieden, afleveren of vervoeren;
 - c. degenen die brandstoffen, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie, gebruiken, vervaardigen, invoeren, in voorraad hebben, te koop aanbieden, afleveren of invoeren.».

E

Artikel 133 wordt gelezen als volgt:

«1. Bij de vaststelling van de heffingen, bedoeld in artikel 132, eerste lid, voor zover deze niet worden geheven van personen, bedoeld in artikel 132, vierde lid, onder b, en vijfde lid, onder c, wordt zoveel mogelijk als grondslag gebezigd het geluidsvermogen van de categorie van toestellen of inrichtingen, ten aanzien waarvan de heffing is ingesteld, of de tijdsduur van de geluidproduktie, dan wel beide, en zo nodig de hoedanigheid van het naar buiten uitgestraalde geluid.

2. Bij de vaststelling van de heffingen, bedoeld in artikel 132, eerste lid, voor zover deze worden geheven van personen, bedoeld in artikel 132, vierde lid, onder b, en vijfde lid, onder c, wordt als grondslag gebezigd de hoeveelheid van de in die leden bedoelde brandstoffen.».

F

In artikel 134, eerste lid, tweede volzin, wordt in plaats van «de in dat lid, onder c, bedoelde heffing» gelezen: «de in dat lid, onder d, bedoelde heffing».

In artikel 134, tweede lid, vervalt de tweede volzin.

In artikel 134, derde lid, wordt in plaats van «artikel 132, eerste lid, onder c,» gelezen: «artikel 132, eerste lid, onder d,».

G

In artikel 135, tweede lid, wordt in plaats van «artikel 132, eerste lid, onder c,» gelezen: «artikel 132, eerste lid, onder d,».

H

Artikel 137, tweede tot en met vierde lid, vervalt. Het vijfde lid wordt vernummerd tot elfde lid.

Na artikel 137, eerste lid, worden ingevoegd negen nieuwe leden, luidende als volgt.

«2. Onverminderd het overigens in dit artikel bepaalde, geschieden de heffing en de invordering van de heffingen met overeenkomstige toepassing van hetzij de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301), als waren de heffingen rijksbelastingen, en de Wet van 22 mei 1845 (Stb. 22) op de invordering van 's Rijks directe belastingen, als waren de heffingen direc-

te belastingen, andere dan grondbelasting, hetzij de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (Stb. 1961, 31), als waren de heffingen door het Rijk geheven en ingevorderde invoerrechten of accijnzen, met dien verstande dat, indien een heffing te zamen met een rijksbelasting wordt geheven en ingevorderd, met betrekking tot die heffing de bepalingen betreffende de heffing en de invordering van die rijksbelasting van toepassing zijn, ook wanneer deze afwijken van de genoemde wetten. Bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald welke van de in de vorige volzin genoemde wetten van overeenkomstige toepassing is met betrekking tot de heffing en de invordering van een heffing.

3. Ingeval een heffing wordt geheven ter zake van de invoer van goederen – waarbij onder invoer van goederen wordt verstaan het brengen van goederen in het vrije verkeer – kan bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald dat in de in die maatregel genoemde gevallen de heffing en de invordering van die heffing in afwijking van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen geschieden met overeenkomstige toepassing van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en de Wet op de invordering van 's Rijks directe belastingen.

4. In het belang van een goede heffing en invordering kunnen bij algemene maatregel van bestuur:

a. artikelen of onderdelen van artikelen van de in het tweede lid genoemde wetten buiten toepassing worden verklaard;

b. aanvullende en zo nodig afwijkende regels worden gesteld met betrekking tot de onderwerpen die in de in het tweede lid genoemde wetten zijn geregeld.

5. De ingevolge het eerste lid aangewezen minister kan regels stellen met betrekking tot de uitoefening van bevoegdheden en de nakoming van verplichtingen van functionarissen, genoemd in de in het tweede lid bedoelde wetten, door degenen die zijn belast met de heffing en de invordering van een heffing.

6. Indien en voor zover de heffing geschiedt met toepassing van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, kunnen heffingen, behalve op de wijzen die zijn genoemd in die wet, ook worden geheven op andere bij algemene maatregel van bestuur te bepalen wijze. De op andere wijze geheven heffingen worden voor de toepassing van die wet aangemerkt als bij wege van aanslag geheven belastingen, met dien verstande dat worden verstaan onder:

a. aanslag, voorlopige aanslag, navorderingsaanslag: onderscheidenlijk het gevorderde, het voorlopig gevorderde, het nagevorderde bedrag;

b. uitreiking van een aanslagbiljet: de kennisgeving van het onder a bedoelde bedrag;

c. dagtekening van het aanslagbiljet: de dagtekening van de schriftelijke kennisgeving van het onder a bedoelde bedrag, of bij gebreke van een schriftelijke kennisgeving de datum waarop het bedrag op andere wijze ter kennis van de heffingplichtige is gebracht.

7. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat voor de toepassing van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken (Stb. 1956, 323). Onze bij die maatregel aangewezen minister of een door deze aan te wijzen ambtenaar in de plaats treedt van de ambtenaar, bedoeld in Hoofdstuk II van die wet. Bij die maatregel kan voorts worden bepaald dat voor de toepassing van artikel 19 van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken Onze bij die maatregel aangewezen minister in de plaats treedt van Onze Minister van Financiën.

8. Ten aanzien van de ingevolge het zesde lid op andere wijze geheven heffingen treedt voor de toepassing van de Wet op de invordering van 's Rijks directe belastingen voor het kohier en het aanslagbiljet een daartoe bij algemene maatregel van bestuur bestemd schriftuur of, bij gebreke van zulk een schriftuur, de kennisgeving, op de wijze door de door Ons aangewezen minister te bepalen, van het verschuldigde bedrag aan de heffingschuldige in de plaats.

9. Met betrekking tot de betekening en de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is bevoegd de door Onze Minister van Financiën aangewezen ambtenaar van de rijksbelastingdienst. De bevoegdheden, omschreven in de artikelen 7, 7bis en 17, tweede lid, van de Wet op de invordering van 's Rijks directe belastingen komen, zolang het dwangbevel in handen is van de rijksbelastingdienst, toe aan die ambtenaar.

10. Hoofdelijk aansprakelijk is:

- a. voor de heffing, verschuldigd door een lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen zonder rechtspersoonlijkheid of zonder volledige rechtsbevoegdheid: ieder van de bestuurders;
- b. voor de heffing, verschuldigd door een lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, dat is ontbonden of dat niet binnen Nederland is gevestigd: ieder van de met de vereffening belaste personen, onderscheidenlijk de personen die het lichaam binnen Nederland vertegenwoordigen, behoudens voor zover deze personen aantonen dat de niet-voldoening niet aan hen is te wijten.»

I

In artikel 142, achtste lid, negende lid, tweede volzin, tiende lid, tweede volzin, en elfde lid wordt in plaats van «burgemeester en wethouders» gelezen: «de gemeenteraad».

In artikel 142, negende lid, eerste volzin, wordt in plaats van «Ingeval burgemeester en wethouders binnen de daarvoor in artikel 93 gestelde termijn geen besluit krachtens het derde of vierde lid van dat artikel hebben genomen,» gelezen: «Ingeval de gemeenteraad binnen de daarvoor in artikel 93 gestelde termijn geen besluit krachtens het derde of vierde lid van dat artikel heeft genomen,».

In artikel 142, tiende lid, eerste volzin, wordt in plaats van «Ingeval burgemeester en wethouders binnen de daarvoor in artikel 94 gestelde termijn geen besluit krachtens het tweede lid van dat artikel of het derde lid van dat artikel jo. artikel 93, vierde lid, hebben genomen,» gelezen: «Ingeval de gemeenteraad binnen de daarvoor in artikel 94 gestelde termijn geen besluit krachtens het tweede lid van dat artikel of het derde lid van dat artikel jo. artikel 93, vierde lid, heeft genomen,».

Artikel III

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,